

oblasti kratkomalo izgnale. Takšne so boljše pripravne za veliko noč.

Katoliški listi v Ameriki. V prejšnji številki smo objavili številke o porasti katoličanov v Zedinjenih državah, ki jih je 21.887.606. Tekom 10 let se je to število pomnožilo za 2.562.397. Ti katoličani vzdržujejo preko 300 katoliških časnikov in listov. V tem listu niso vračunjeni župnijski, šolski in visokošolski listi in glasila krajevnih krščanskih organizacij. Število naročnikov in čitateljev teh časnikov in listov se ceni na 7.308.456. To pomenja, da v Zedinjenih državah vsak tretji katoličan — pri tem so otroci in starci všteti — ima in čita kak katoliški časopis ali list. Z drugimi besedami: vsak odrasli katoličan bodisi moškega bodisi ženskega spola ima in čita katoliški časnik. Kako pa je v Sloveniji? Če bi primerjali število naročnikov katoliških časnikov in listov s številom našega ljudstva, ne bi mogli reči: vsak tretji Slovenec — z otroci in starci vred — ali vsak odrasli Slovenec je naročnik in čitatelj katoliških časnikov in listov. Je še veliko nezavednosti, veliko meščanske in delavske lažnjive svobodomiselnosti med našim ljudstvom. Treba torej še veliko dela, ki čaka naše krščanske organizacije.

Kapucini in grško-slovanski obred. Papež Pij XI. je dovolil, da je generalni definitor nizozemskih kapucinov pater Gondulf Fermont prestopil iz latinskega bogoslužnega obreda h grško-slovanskemu. Njegova naloga, ki mu jo je določilo vrhovno vodstvo kapucinskega reda, bo ta, da pripravi mlade člane reda za apostolat na Ruskem. V generalatu kapucinov v Rimu je posebna kapela, kjer se vrši služba božja po grško-slovanskem obredu. Štiri mladi člani nizozemske kapucinske province obiskujejo ruski zavod v Rimu, da bodo pozneje s patrom Gondulfom delovali kot misijonarji na Ruskem.

*

Kip Kristusov agitira za brezboštvo.

Boljševiki se strašno širokoustijo. Ze lani so bobnali po svetu, da bodo imeli največjo jeklarno in največjo elektrarno na zemlji. Letos bobnajo, da bodo napravili v Leningradu največje pristanišče na svetu. Širokoustijo se s svojo »pjatiletko«, toda v resnici ni dosegla svojega namena vkljub temu, da so postavili že drugo »pjatiletko«. Komunisti in vsi prijatelji sovjetov, ki v Boga ne verujejo, seveda kot sveto, resnico vse verujejo, kar boljševiki tiskajo na potrpežljiv papir. V resnici pa je v Rusiji velika gospodarska kriza in po nekaterih krajih celo glad. Velik del kolhozov in delavcev se noče tako obračati kot želé mogočni gospodje tam v Moskvi.

V eni stvari pa so boljševiki res pravi mojstri: namreč v širjenju brezboštva. Versko prepričanje znajo ljudem trgati iz src. Naj navedem tu par zgledov po knjigi: »Boljševizem« od W. Guriana, stran 280 in 281.

Schichtov

RADION

pere sam

Belejše vse bolj kakor
cvetna belina,
ampak nikomur ne sme
iz spomina:

- Raztopi Radion v mrzli vodi.
- Kuhaj v raztopini perilo 20—30 minut.
- Izpiraj perilo najprej v gorki, potem v mrzli vodi.

JR 8/32

in... belejše

V neki vasi na Ruskem je bil praznik. V cerkvi je bila slovesna služba božja. Ob osmih je letel čez vas aeroplan, ki je obstal v dolinici ob vasi. Ljudstvo v cerkvi je molilo. Naenkrat je zaslišalo močno ropotanje motorja. Vsled tega je nehala ljudstvo moliti svoj »Pomiluj, Gospod!« Vse je drlo iz cerkve. Prvi so bili otroci, potem druga mladina, tretji možje in četrti starejše ženske, nazadnje duhovnikova žena s pevci. Duhovnik je sam ostal v cerkvi. »No, če zdaj prav umrjem, aeroplan sem pa le videla«, je rekla neka starka. Tako se je posrečilo, da je aeroplan službo božjo za- branil.

Na brezbožnem predavanju v mestu Jaroslav se je vršil ta-le dogodek: Sodrugi Ivanov je pokazal zborovalcem star Kristusov kip. Predavatelj je rekel smehljaje: Seveda vi k temu kipu ne boste molili. Hočem le ta kip vprašati: »Kristus, ali si ti proti ali za zvezo brezbožnikov?« In pred očmi vseh navzočih se je zgodil »čudež«. Stari Kristusov kip se je začel naenkrat svetiti kot lep nov denar in okrog Kristusove krone na glavi je bil napis v vseh mavričnih barvah: »Zapiši se naglo v zvezo brezbožnikov!« in »Živio čudodelnik Emeljan!« Tako namreč kličejo jaroslavskega predsednika zveze brezbožnikov. Ljudstvo, ki je to videlo, se je za

prvi trenutek zavzelo in začudilo, potem pa se je jelo smejati. Čez nekaj časa so se na obrazu Kristusovem pokazale gube in iz oči so tekle solze. »Kristus joka.« Ko se je ljudstvo nehala smejati, je predavatelj pojasnil »čudež«. Ta Kristusov kip je bil za »čudež« pripravljen v laboratoriju kemične tovarne. V kip so dali cevi in posodice s kemičnimi snovmi. Za solze so pripravili neko tehnično maščobo, ki se je topila, da je bilo videti, kakor da bi Kristus tekla solze iz oči. Tako je kemija prisilila celo Kristusa, da je agitiral za zvezo brezbožnikov. S to predstavo je seveda hotel boljševiki predavatelj ljudstvo povedati, da tudi duhovniki na podoben način delajo čudeže. Tako v skrunjenju verskih skrivnosti gotovo nihče ni tako daleč prišel kot brezbožni boljševiki na Ruskem.

*

„Jutro“ obsojeno radi „Slov. Gospodarja“.

Pred kazenskim malim senatom dežsodišča v Ljubljani se je dne 15. marca vršila tiskovna pravda, ki jo je vodil sodni svetnik g. Ivan Kralj. Predmet razpravi je bila obtožba zaradi klevet

po tisku, ki sta jo dvignila po svojem zastopniku, odvetniku dr. Marku Natlačenju, urednik »Slovenskega Gospodarja« v Mariboru g. Januš Golec, ter predsednik konzorcija tega lista g. VI. Pušenjak proti odgovornemu uredniku g. Davorinu Ravljenu zaradi »Jutrovega« članka, priobčenega dne 14. novembra lani po končanih skupščinskih volitvah pod naslovom »Bela vrana« med dnevnimi vestni. Članek očita »Slov. Gospodarju« med drugim, da ni podal svojim čitateljem niti v kratkih podatkih izida volitev, da so mu najnujnejši gospodarski problemi, ki posebno živo režejo v telo Slovenije in čakajo nujne rešitve, toliko mar, kolikor je črnega za nohtom, da ne bi tisoči njegovih čitateljev med priprostimi kmeti sploh ne ovohali, da so se pri nas izvršile volitve, da hoče svoj svet zaplankati in da se je zakasnil za pol stoletja.

Pri razpravi je dr. Marko Natlačen stvarno utemeljeval obtožbo, glasečo se, da je odgovorni urednik »Jutra« zakrivil prestop eklevete po členu 56 točka 1 in 3 zakona o tisku, ter predlagal, da se »Jutro« ob. di zaradi te klevete po členu 56, dalje v plačilo stroškov in odškodnine obema obtožencema, kakor tudi v priobčitev sodbe na čelu lista.

Zastopnik obtoženca dr. Vlad. Knaflič je skušal v formalnem pogledu izpodbijati obtožbo, češ, da nimata za njo aktivne legitimacije, v nadaljnjem pa je razvijal svoje teorije, da je bila to le dopustna kritika pisave »Slovenskega Gospodarja« o poročanju glede izida volitev.

Senat je ugotovil, da je »Slovenski Gospodar« v prvi številki, ki je izšla po volitvah, 11. novembra, priobčil zadaj kratek uraden rezultat volitev v Sloveniji.

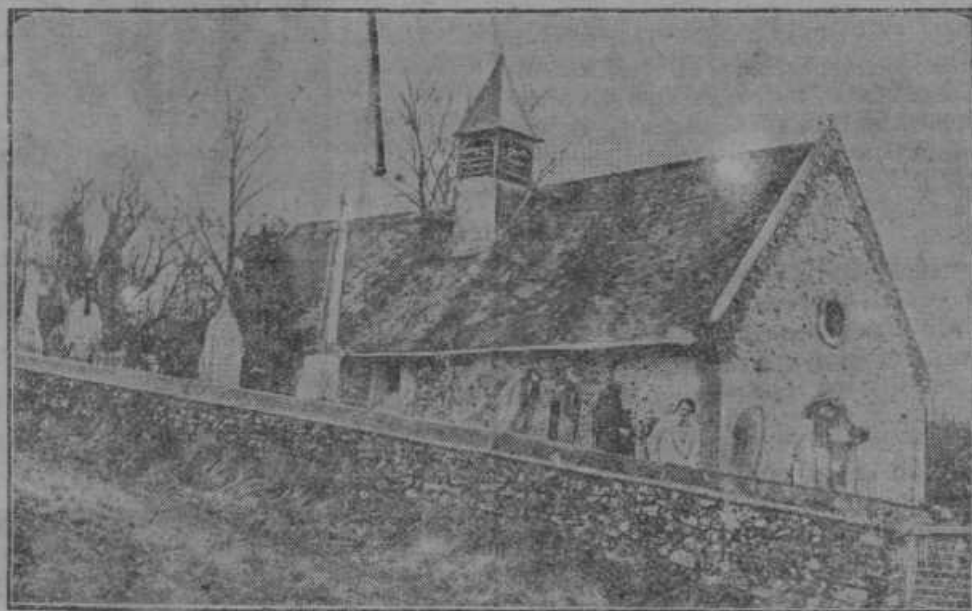
Po polurnem posvetovanju je senat obsodil odgovornega urednika »Jutra« v smislu obtožbe na 500 Din denarne kazni, eventualno v slučaju neizterljivosti v 10dnevni zapor in nato še v nadaljnjih 120 D denarne kazni. »Jutro« je dalje obsojeno v plačilo pravih stroškov in da mora v 2 številki po pravomočnosti objaviti sodbo na čelu lista. Zastopnik »Jutra« je prijavil priživ.

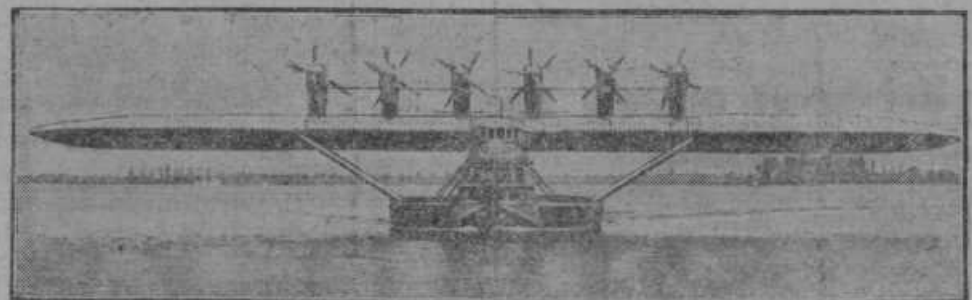
Evropski kralj užigalic Ivar Kreuger, ki se je ustrelil v Parizu radi finančnega poluma.

Na Dunaju so drsali po ledu pri 10 stopinj mraza.

Podeželsko pokopališče v vasi Cocherel, kjer so pokopali bivšega francoskega zunanjega ministra in apostola miru Brianda.

Najnovejši hidroplan »Do X« pri poskusnem poletu. Letalo ima 12 motorjev in je pravo čudo moderne tehnike.

Znamenita 150letnica. Pred 150 leti se je dne 18. in 19. marca 1782 mudil v Mariboru na potu iz Rima na Dunaj k cesarju Jožefu II. papež Pij VI. Papež je hotel osebno smiliti cesarjevo proticerkveno politiko. Sv. oče je stanoval v mariborskem gradu in je podelil na Grajskem trgu zbranim množicam apostolski blagoslov. Na Jožefovo je pristvoval papež sv. maši v grajski kapeli.

Skladatelj Jgnacij Hladnik umrl. Na Jožefovo je umrl v Novem mestu tamošnji kapiteljski organist in naš veliki skladatelj g. Ignacij Hladnik. V pesmih bo živel vedno med Slovenci!

Oproščen, ker je bil po nedolžnem obsojen. Mariborski senat je oprostil dne 15. marca posestnika Ivana Lešnika iz Vrhovega doľa pri Limbušu, ki je bil obsojen dne 13. marca 1931 radi uboja Simona Graceja v Pekrah na 5 let robijske. Uboj se je zgodil dne 15. maja leta 1930. Lešnika je pokopal pri obravnavi Ivan Maroh, ki je pričal, da je videl, kako je lopnil Graceja po glavi z motiko in se je ta zgrudil mrtev. Tudi Josip